

Der Oberzöllner Zachäus

¹Und er zog hinein und ging durch Jericho.²Und siehe, da war ein Mann mit Namen Zachäus, der war ein Oberster der Zöllner und war reich.³Und er begehrte Jesus zu sehen, wer er wäre, und konnte es nicht wegen dem Volk; denn er war klein von Gestalt.⁴Und er lief voraus und stieg auf einen Maulbeerbaum, damit er ihn sähe: denn dort sollte er durchkommen.⁵Und als Jesus an die Stelle kam, sah er auf, bemerkte ihn und sprach zu ihm: Zachäus, steig eilends herunter; denn ich muss heute in deinem Haus einkehren!⁶Und er stieg eilends herunter und nahm ihn auf mit Freuden.⁷Als sie das sahen, murrten sie alle, dass er bei einem Sünder einkehrte.⁸Zachäus aber trat hin und sprach zu dem HERRN: Siehe, HERR, die Hälfte meiner Güter gebe ich den Armen, und wenn ich jemand betrogen habe, so gebe ich es vierfältig wieder.⁹Jesus aber sprach zu ihm: Heute ist diesem Haus Heil widerfahren, denn auch er ist Abrahams Sohn.¹⁰Denn der Menschensohn ist gekommen, zu suchen und selig zu machen, was verloren ist.

Von den anvertrauten Pfunden

¹¹Als sie nun zuhörten, sagte er noch ein Gleichnis, denn er war nahe bei Jerusalem und sie meinten, das Reich Gottes sollte sogleich offenbart werden,¹² und er sprach: Ein edler Mann zog in ein fernes Land, um ein Königreich zu erhalten und dann wiederzukommen.¹³Da rief er zehn seiner Knechte und gab ihnen zehn Pfund und sprach zu ihnen: Handelt damit, bis ich wiederkomme!¹⁴Seine Bürger aber hassten ihn und schickten eine Gesandtschaft ihm

يسوع ينزل عند رئيس العشارين

¹ثُمَّ دَخَلَ وَاجْتَاَزَ فِي أَرِيخَا.²وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ زَكَا، وَهُوَ رَئِيسٌ لِلْعَشَارِينَ، وَكَانَ غَنِيًّا.³وَطَلَبَ أَنْ يَرَى يَسُوعَ مَنْ هُوَ وَلَمْ يَقْدِرْ مِنَ الْجَمْعِ، لِأَنَّهُ كَانَ قَصِيرَ الْقَامَةِ.⁴فَرَكِضَ مُتَعَدِّمًا وَصَعِدَ إِلَى جُمُيْرَةٍ لِكَيْ يَرَاهُ، لِأَنَّهُ كَانَ مُزْمِعًا أَنْ يَمُرَّ مِنْ هُنَاكَ.⁵فَلَمَّا جَاءَ يَسُوعُ إِلَى الْمَكَانِ نَظَرَ إِلَى قُوْفِهِ قَرَاهُ وَقَالَ لَهُ: يَا زَكَا، أَسْرِعْ وَانْزِلْ، لِأَنَّهُ يَتَّبِعِي أَنْ أَفُكْتُ الْيَوْمَ فِي بَيْتِكَ.⁶فَأَسْرَعَ وَتَرَكَ وَقِيلَهُ قَرِحًا.⁷فَلَمَّا رَأَى الْجَمْعُ ذَلِكَ تَذَمَّرُوا قَائِلِينَ: إِنَّهُ دَخَلَ لِيَبْتَغِيَ عِنْدَ رَجُلٍ خَاطِيٍّ.⁸فَوَقَفَ زَكَا وَقَالَ لِلرَّبِّ: هَا أَنَا، يَا رَبِّ، أَعْطِي نِصْفَ أَمْوَالِي لِلْمَسَاكِينِ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ وَسَّيْتُ بِأَحَدٍ أَرُدُّ أَرْبَعَةَ أَضْعَافٍ. فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْيَوْمَ حَصَلَ خَلَاصٌ لِهَذَا الْبَيْتِ إِذْ هُوَ أَيْضًا ابْنُ إِبْرَاهِيمَ.¹⁰لَآنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ قَدْ جَاءَ لِكَيْ يَطْلُبَ وَيُخْلَصَ مَا قَدْ هَلَكَ.

مثل استثمار الزونات

¹¹وَإِذْ كَانُوا يَسْمَعُونَ هَذَا عَادَ فَقَالَ مَثَلًا لِأَنَّهُ كَانَ قَرِيبًا مِنْ أُورُشَلِيمَ وَكَانُوا يَطْنُونَ أَنَّ مَلَكُوتَ اللَّهِ عَتِيدٌ أَنْ يَظْهَرَ فِي الْحَالِ.¹²فَقَالَ: إِنْسَانٌ، شَرِيفُ الْجِنْسِ، ذَهَبَ إِلَى كُورَةِ بَعِيدَةٍ لِيَتَّخِذَ لِنَفْسِهِ مَلِكًا وَيَرْجِعَ.¹³قَدَعَا عَشْرَةَ عَمِيدٍ لَهُ وَأَعْطَاهُمْ عَشْرَةَ أَمْنَاءٍ وَقَالَ لَهُمْ: تَاجِرُوا حَتَّى آتِي. وَأَمَّا أَهْلُ مَدِينَتِهِ فَكَانُوا يُبْغِضُونَهُ فَارْسَلُوا وَرَاءَهُ سَفَارَةً قَائِلِينَ: لَا تُرِيدُ أَنْ هَذَا يَمْلِكُ عَلَيْنَا.¹⁵وَلَمَّا رَجَعَ بَعْدَ مَا أَحَدَ الْمَلِكُ أَمَرَ أَنْ يُدْعَى إِلَيْهِ أُولَئِكَ الْعَمِيدُ الَّذِينَ أَعْطَاهُمُ الْفِصَّةَ لِيَعْرِفَ بِمَا تَاجَرُ كُلُّ وَاحِدٍ.¹⁶فَجَاءَ الْأَوَّلُ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، مَتَاكَ رِيحَ عَشْرَةِ أَمْنَاءٍ.¹⁷فَقَالَ لَهُ: نِعَمًا، أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، لِأَنَّكَ كُنْتَ أَمِينًا فِي الْقَلِيلِ فَلْيَكُنْ لَكَ سُلْطَانٌ عَلَى عَشْرِ مُدُنٍ.¹⁸ثُمَّ جَاءَ الثَّانِي قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، مَتَاكَ عَمِلَ خَمْسَةَ أَمْنَاءٍ.¹⁹فَقَالَ لَهُذَا أَيْضًا: وَكُنْ أَنْتَ عَلَى خَمْسِ مُدُنٍ.²⁰ثُمَّ جَاءَ آخَرُ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، هُوَذَا مَتَاكَ الَّذِي كَانَ عِنْدِي مَوْضُوعًا فِي هَيْدِيلٍ، لِأَنِّي كُنْتُ أَخَافُ مِنْكَ إِذْ أَنْتَ إِنْسَانٌ صَارِمٌ تَأْخُذُ مَا لَمْ تَصْعُ وَتَحْصُدُ مَا لَمْ تَرْزُقْ.²²فَقَالَ لَهُ: مِنْ فِيمَا أَدْبَيْتُكَ، أَيُّهَا الْعَبْدُ الشَّرِيرُ. عَرَفْتَ أَنِّي إِنْسَانٌ صَارِمٌ، أَخُذْ مَا لَمْ أَصْعُ وَأَحْصُدْ مَا لَمْ أَرْزُقْ.²³فَلِمَاذَا لَمْ تَصْعُ فَصَّيْتَ عَلَى مَائِدَةِ الصَّيَارِقَةِ فَكُنْتُ مَتَّى جُنْتُ أَسْتَوْفِيهَا مَعَ رِيًّا؟²⁴ثُمَّ قَالَ لِلْخَاصِرِينَ: خُذُوا مِنْهُ الْمَتَا وَأَعْطُوهُ لِلَّذِي عِنْدَهُ الْعَشْرَةُ الْأَمْنَاءُ.²⁵فَقَالُوا لَهُ: يَا سَيِّدُ، عِنْدَهُ عَشْرَةُ أَمْنَاءٍ؛ لِأَنِّي

nach und sprachen: Wir wollen nicht, dass dieser über uns als König herrscht.¹⁵ Und es begab sich, als er wiederkam, nachdem er das Reich eingenommen hatte, ließ er dieselben Knechte rufen, denen er das Geld gegeben hatte, um zu erfahren, was ein jeder erhandelt hatte.¹⁶ Da kam der erste herbei und sprach: Herr, dein Pfund hat zehn Pfund erworben.¹⁷ Und er sprach zu ihm: Gut gemacht, du frommer Knecht; weil du im Geringsten treu gewesen bist, sollst du Macht haben über zehn Städte.¹⁸ Und der zweite kam und sprach: Herr, dein Pfund hat fünf Pfund eingebracht.¹⁹ Zu dem sprach er auch: Du sollst über fünf Städte sein.²⁰ Und der dritte kam und sprach: Herr, siehe, hier ist dein Pfund, das ich im Schweißstuch verwahrt habe;²¹ ich fürchtete mich vor dir, denn du bist ein harter Mann: du nimmst, was du nicht hingelegt hast, und erntest, was du nicht gesät hast.²² Er sprach zu ihm: Aus deinem Mund richte ich dich, du böser Knecht. Wusstest Du, dass ich ein harter Mann bin, nehme, was ich nicht hingelegt habe, und ernte, was ich nicht gesät habe?²³ Warum hast du dann mein Geld nicht auf die Bank gebracht? Und wenn ich gekommen wäre, hätte ich's mit Zinsen eingefordert.²⁴ Und er sprach zu denen, die dabeistanden: Nehmt das Pfund von ihm und gebt es dem, der zehn Pfund hat.²⁵ Und sie sprachen zu ihm: Herr, er hat schon zehn Pfund.²⁶ Ich sage euch aber: Wer da hat, dem wird gegeben werden; von dem aber, der nicht hat, wird auch das genommen werden, was er hat.²⁷ Doch diese meine Feinde, die nicht wollten, dass ich über sie herrsche, bringt her und

أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ كُلَّ مَنْ لَهُ يُعْطَى، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ فَالَّذِي عِنْدَهُ يُؤْخَذُ مِنْهُ.²⁷ أَمَّا أَغْدَائِي، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِيدُوا أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْهِمْ، فَأَتُوا بِهِمْ إِلَى هُنَا وَادْبَحُوهُمْ فِدَائِي.

يسوع الملك يدخل اورشليم

²⁸ وَلَمَّا قَالَ هَذَا تَقَدَّمَ صَاعِدًا إِلَى أُورُشَلِيمَ.²⁹ وَإِذْ قَرَّبَ مِنْ بَيْتِ قَاجِي وَبَيْتِ عَنِيَا عِنْدَ الْجَبَلِ، الَّذِي يُدْعَى جَبَلِ الزَّيْتُونِ، أَرْسَلَ اثْنَيْنِ مِنْ تَلَامِيذِهِ³⁰ قَائِلًا: إِذْهَبَا إِلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمَامَكُمَا وَحِينَ تَدْخُلَانِيهَا تَجِدَانِ جَحْشًا مَرْبُوطًا لَمْ يَجْلِسْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ قَطُّ، فَخَلَاةٌ وَأَتِيَا بِهِ.³¹ وَإِنْ سَأَلَكُمَا أَحَدٌ: لِمَاذَا تَخَلَّيْتُمَا؟ فَقُولَا لَهُ هَكَذَا: إِنَّ الرَّبَّ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ.³² فَمَضَى الْمُرْسَلَانِ وَوَجَدَا كَمَا قَالَ لَهُمَا. وَفِيمَا هُمَا يَخْلَانِ الْجَحْشَ قَالَ لَهُمَا أَصْحَابُهُ: لِمَاذَا تَخْلَانِ الْجَحْشَ؟³⁴ فَقَالَا: الرَّبُّ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ.³⁵ وَأَتِيَا بِهِ إِلَى يَسُوعَ وَطَرَحَا تِيَابَهُمَا عَلَى الْجَحْشِ وَأَرْكَبَا يَسُوعَ.³⁶ وَفِيمَا هُوَ سَائِرٌ قَرَشُوا ثِيَابَهُمْ فِي الطَّرِيقِ.³⁷ وَلَمَّا قَرَّبَ عِنْدَ مُنَحَدَرِ جَبَلِ الزَّيْتُونِ ابْتَدَأَ كُلُّ جُمُوهٍوَرِ التَّلَامِيذِ يَفْرَحُونَ وَيُسَبِّحُونَ اللَّهَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ لِأَجْلِ جَمِيعِ الْقُوَّاتِ الَّتِي تَطَرَّوْا،³⁸ قَائِلِينَ: مُبَارَكُ الْمَلِكِ الْإِلَهِيِّ يَاسْمِ الرَّبِّ، سَلَامٌ فِي السَّمَاءِ وَمَجْدٌ فِي الْأَعَالِي.³⁹ وَأَمَّا بَعْضُ الْقَرَبِيِّينَ مِنَ الْجَمْعِ فَقَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، انْتَهَرْ تَلَامِيذُكَ.⁴⁰ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: أَقُولُ لَكُمْ، إِنَّهُ إِنْ سَكَتَ هَؤُلَاءِ فَالْحِجَارَةُ تَصْرُخُ.

يسوع يبكي على دمار اورشليم

⁴¹ وَفِيمَا هُوَ يَقْتَرِبُ تَطَرَّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَبَكَى عَلَيْهَا⁴² قَائِلًا: إِنَّكَ لَوْ عَلِمْتَ أَنْتِ أَيْضًا حَتَّى فِي يَوْمِكَ هَذَا مَا هُوَ لِسَلَامِكَ، وَلَكِنَّ الْآنَ قَدْ أَخْفَيْ عَنْ عَيْنَيْكَ.⁴³ فَإِنَّهُ سَتَانِي أَبَامٌ وَبُحِيظٌ بِكَ أَغْدَاؤُكَ يَمْتَرِسَةً وَيُخْدِفُونَ بِكَ وَيُخَاصِرُونَكَ مِنْ كُلِّ جِهَةٍ،⁴⁴ وَهُمْ يَهْدِمُونَ وَبَيْتَكَ فِيكَ وَلَا يَتْرَكُونَ فِيكَ حَجَرًا عَلَى حَجَرٍ، لِأَنَّكَ لَمْ تَعْرِفِي رِمَانَ اقْتِنَادِكَ.

يسوع يطرد التجار من الهيكل

⁴⁵ وَلَمَّا دَخَلَ الْهَيْكَلُ ابْتَدَأَ يُخْرِجُ الَّذِينَ كَانُوا يَبِيعُونَ وَيَسْتَرُونَ فِيهِ⁴⁶ قَائِلًا لَهُمْ: مَكْتُوبٌ: "أَنْ يَبْنِيَ بَيْتُ الصَّلَاةِ وَأَنْتُمْ جَعَلْتُمُوهُ مَعَارَةً لَصُوفِي".⁴⁷ وَكَانَ يُعَلِّمُ كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ وَكَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ مَعَ وَجْهِ الشَّعْبِ يَطْلُبُونَ أَنْ يُهْلِكُوهُ.⁴⁸ وَلَمْ يَجِدُوا مَا يَفْعَلُونَ لِأَنَّ الشَّعْبَ كُلَّهُ كَانَ مُتَعَلِّقًا بِهِ يَسْمَعُ مِنْهُ.

richtet sie vor mir hin.

Der Einzug Jesu in Jerusalem

²⁸Und als er dies sagte, zog er fort und ging hinauf nach Jerusalem.²⁹Und es begab sich, als er sich Bethphage und Bethanien näherte, und an den sogenannten Ölberg kam, da sandte er zwei seiner Jünger³⁰ und sprach: Geht hin in das Dorf, das gegenüberliegt. Und wenn ihr hineinkommt, werdet ihr ein Füllen angebunden finden, auf dem noch nie ein Mensch gesessen hat; macht es los und bringt es her!³¹Und wenn euch jemand fragt, warum ihr's losmacht, so sagt zu ihm: Der HERR bedarf seiner.³²Und die Gesandten gingen hin und fanden, wie er ihnen gesagt hatte.³³Als sie aber das Füllen losmachten, sprachen seine Herren zu ihnen: Warum macht ihr das Füllen los?³⁴Sie aber sprachen: Der HERR bedarf seiner.³⁵Und sie brachten es zu Jesus und warfen ihre Kleider auf das Füllen und setzten Jesus darauf.³⁶Als er nun hinzog, breiteten sie ihre Kleider auf den Weg.³⁷Und als er nahe an die Steige des Ölbergs kam, fing die ganze Menge seiner Jünger an, fröhlich Gott zu loben mit lauter Stimme wegen all der Krafterweise, die sie gesehen hatten,³⁸ und sprachen: Gelobt sei, der da kommt, der König, in dem Namen des HERRN! Friede sei im Himmel und Ehre in der Höhe!³⁹Und einige der Pharisäer im Volk sprachen zu ihm: Meister, gebiete doch deinen Jüngern Einhalt!⁴⁰Er antwortete und sprach zu ihnen: Ich sage euch: Wenn diese werden schweigen, so werden die Steine schreien.⁴¹Und als er nahe hinzukam, sah er die Stadt an und weinte über sie⁴² und sprach:

Wenn doch auch du erkennstest zu dieser Zeit, was zu deinem Frieden dient! Aber nun ist's vor deinen Augen verborgen.⁴³ Denn es wird die Zeit über dich kommen, da werden deine Feinde um dich einen Wall aufschütten, dich belagern und von allen Seiten bedrängen;⁴⁴ und werden dich dem Erdboden gleichmachen und keinen Stein auf dem andern lassen, darum, dass du nicht erkannt hast die Zeit deiner Heimsuchung.

Jesus vertreibt die Händler aus dem Tempel

⁴⁵Und er ging in den Tempel und fing an auszutreiben, die darin verkauften und kauften,⁴⁶ und er sprach zu ihnen: Es steht geschrieben: "Mein Haus wird ein Bethaus sein"; ihr aber habt es zu einer Räuberhöhle gemacht.

⁴⁷Und er lehrte täglich im Tempel. Aber die Hohenpriester und Schriftgelehrten und die Vornehmsten im Volk trachteten danach, ihn umzubringen;⁴⁸ und fanden nicht, was sie tun sollten, denn das Volk hing ihm an und hörte ihn.